

CTNOSTI

CENTRUM PRO KATECHEZI OLOMOUČ 2023

METODIKA
KE KARTIČKÁM
K NEDĚLNÍM
EVANGELIÍM
NA ŠKOLNÍ ROK
2023/2024

Úvod

Drazí kněží, katechetové, rodiče,

právě jste otevřeli metodiku, kterou jsme pro vás vytvořili s cílem pomoci vám ve školním roce 2023/24 přibližovat dětem, jak mohou růst ve ctnostech – návycích v dobrém. Metodika rozvíjí některé myšlenky z evangelií, které připadají na jednotlivé neděle.

Předpokládáme, že někteří z vás ji budou používat hlavně kvůli příběhům k evangeliím. Ty jsou zařazeny hned pod komentářem, který vám má pomoci lépe pochopit souvislosti a má se vám stát inspirací, jak dětem téma vysvětlit. Letos jsou hlavními hrdiny příběhů tři děti (Klárka, Sofie a Oliver), které se ocitnou v neznámé zemi. Putují po ní a téměř na každém kroku se setkávají s různými úkoly a výzvami, které se jim stávají příležitostmi projevit odvahu, statečnost, píli, lásku, trpělivost, sebeovládání, tvořivost a mnoho dalších ctností.

Po příběhu následuje návrh aktivity a na závěr je vždy zařazen návrh modlitby. Modlitby jsou záměrně navrženy tak, aby se opakoval podobný model, na který si děti budou moct zvyknout. Díky tomu se pro ně může společná modlitba stát rituálem, se kterým jsou dobře seznámeny, který je pro ně přirozený a ve kterém se cítí dobře. Zároveň je v návrzích kladen důraz na to, aby se zapojilo každé dítě. Každé z dětí by mělo mít možnost formulovat svou modlitbu, pokud bude chtít, aniž by k tomu zároveň bylo nuceno.

Jednotlivé aktivity a modlitby jsou koncipovány jako návrhy. Prosíme, abyste k nim podle toho přistupovali. Přáli bychom si, aby vám pomohly uchopit Boží slovo takovým způsobem, že bude pro děti srozumitelné. Zároveň je nám ale jasné, že naše rodiny, farnosti a společenství mají různé výchozí podmínky, odlišné požadavky a představy. Jsme přesvědčeni o tom, že právě vy jste největším a nejlepším odborníkem na svou vlastní skupinku dětí a právě vy víte nejlépe, co a jak vaše skupinka potřebuje slyšet. Proto si neváhejte návrhy k jednotlivým nedělím upravovat, brát si z nich jen to, co potřebujete, nebo si klidně vymyslet něco vlastního. Pokud pracujete s malými dětmi, můžete jim připravené příběhy převyprávět jen v několika větách. Pokud se věnujete starším, můžete si s nimi klidně místo příběhů číst evangelia na danou neděli. V neposlední řadě také můžete kteroukoli část metodiky použít i kdykoli jindy než v danou neděli. Téma sice souvisejí s evangelií, ale poselství, která nesou, jsou platná stále.

Ke každému setkání je přiřazen jeden doprovodný obrázek, který si můžete vytisknout.

Domníváme se, že tato metodika obsahuje mnoho výzev k tomu, abychom se stávali lepšími lidmi, které jsou určeny nejen dětem, ale i dospělým. Budeme rádi, když pro

vás bude materiálem, který vám zjednoduší přípravu na katecheze pro děti, do náboženství nebo společenství, ale díky kterému se i vy stanete o něco lepšími lidmi. Pokud vy nebudete chtít měnit sami sebe, nebudou se měnit ani děti. Vždyť jsme jim všichni vzorem – každou minutou, kterou jim věnujeme. Bez autentického vztahu s Bohem a vědomí, že jsme na své jedinečné cestě, nemůžeme doprovázet ani děti na jejich cestě do nebe.

S přáním všeho dobrého
Centrum pro katechezi Olomouc

1. Ctnosti

Chci si tvořit návyky v dobrém, i když je to někdy těžké.

3. září 2023, 22. neděle v mezidobí

Mt 17, 24b: „*Kdo chce jít za mnou, zapři sám sebe, vezmi svůj kříž a následuj mě.*“

Celé evangelium: Mt 16, 21–27

Cíl setkání

Dítě se seznamuje s pojmem ctnost. Je motivováno ve ctnostech růst a své přání být lepším člověkem vyjadřuje v modlitbě.

Komentář

Ctnost (v křesťanském smyslu) znamená návyk v dobrém. Každý dobrý návyk nám nejen pomáhá stávat se stále lepšími Ježíšovými následovníky, ale také prožívat kvalitnější život, a to nejen v případě nás samotných, ale také našich bratří a sester. Výzva k růstu ve ctnostech by neměla vznívat jako nátlak, aby bylo dítě dokonalé, ani by neměla povzbuzovat k přehnanému perfekcionismu. Mělo by jít spíše o laskavé a citlivé doprovázení na cestě, které nabízí podněty, pomáhá neztrácet z očí vytyčený cíl a kromě povzbuzování i společného prožívání radosti z úspěchů také poskytuje bezpečný prostor pro reflexi selhání a nedostatků, které není odsuzováno, ale je používáno jako podnět k dalšímu růstu.

Vytvoření jakéhokoli návyku není záležitostí několika hodin ani dní. Pokud na sobě chceme něco změnit, je zapotřebí na tom dlouhodobě a systematicky pracovat. Dětem v tom velmi pomůžeme, pokud jim sami budeme dobrými vzory a ukážeme jim, že je pro nás také důležité stávat se lepšími lidmi. Budme na cestě spolu s nimi.

Doprovodný předmět nebo obrázek: sešit a tužka

Příběh

Domácí úkoly

Klára seděla za stolem se skloněnou hlavou a soustředila se na příklad v učebnici. Dokončovala domácí úkol z matematiky. Vůbec se jí do něj nechtělo, ale dala si předsevzetí, že si každý den nejdříve dodělá domácí úkoly, a teprve potom si půjde

hrát. Večer je totiž unavená a dodělávání domácích úkolů je pro ni daleko náročnější. Několikrát na ně dokonce úplně zapomněla a dostala ve škole černý puntík.

Sotva napsala poslední číslici, uslyšela z okna: „Kláárkóó, už to máš hotové? Čekáme na tebe!“ Byli to její kamarádi, dvojčata Oliver a Sofie, kteří bydlí v protějším domě. Stáli pod oknem a nemohli se dočkat, až za nimi Klárka přijde. Znají se už odmalička, protože jejich rodiče jsou přátelé. Tráví spolu čas skoro každý den, většinou na jedné ze zahrad u jejich domů. Někdy taky chodí ven za město do lesa nebo na louku. Nikdy nic neprovedli a rodiče vědí, že jim mohou důvěřovat, a nebojí se o ně.

„Už běžím!“ zavolala na ně Klárka z okna svého pokoje. Převlékla se do obnošených tepláků a mikiny, obula tenisky a vyběhla ven za kamarády. Na schodech mezi hlavními dveřmi a příjezdovou cestou k domu si ještě pomyslela, jak je ráda, že už má hotové domácí úkoly a může pro dnešek všechno pustit z hlavy. Bylo pro ni náročné si na to zvyknout, ale teď už s tím nemá vůbec žádný problém.

Kdy si děláte domácí úkoly?

Jak trávíte ve všední dny odpoledne a večery?

Hrajete si venku?

Máte nějaké návyky, které děláte každý den?

Jaký návyk v dobrém byste si chtěli osvojit?

Návrh aktivity

Děti sedí v kruhu a povídají si o dobrých návycích (k čemu jsou dobré návyky, jak se dají návyky osvojit... viz otázky pod textem). Pak mají chvíli na přemýšlení, aby si uvědomily, co by chtěly v novém školním roce změnit, ať už ve školní přípravě, nebo v pomáhání doma, nebo ve vztahu k Bohu. Posílají si předmět, například penál, a kdo ho má v ruce, může říci, co by rád změnil. Např.: „Chtěl bych se naučit dělat si úkoly hned, jak přijdu ze školy. Chtěla bych se pravidelně každé ráno modlit.“ (Čistit si zuby, každý den číst, uklízet si pokoj atp.) Mluví jen ten, kdo chce.

Děti mají za úkol si svá předsevzetí napsat na lístek a dát si ho doma někam, kde si ho budou moci každý den přečíst.

Na dalších setkáních si mohou říct, jestli se jim daří osvojovat si nový návyk, případně se navzájem povzbudit ve vytrvalosti.

Návrh modlitby

Děti sedí u stolu, na stole je svíčka. Katecheta se modlí: „*Děkujeme Ti, Pane Bože, že nás máš rád, že jsi nás dal dohromady a můžeme se tu spolu během roku setkávat. Víme, že nejsme dokonalí, ale chceme na sobě pracovat, abychom Ti byli blíží.*“

Nyní katecheta vyzve děti, aby každé z nich v tichu předložilo Bohu svoje předsevzetí. Chvilí ticha katecheta ukončí slovy: *„Pane Ježíši, Ty nás dokonale znáš a víš, jaké máme slabosti a nedostatky. Předkládáme Ti svoje předsevzetí a odhodlání něco ve svém životě změnit. Prosím, pomoz nám v naší snaze a dej, ať vytrváme.“*

Všichni zakončí společným AMEN! Na závěr utvoří kruh, chytanou se za ruce a společně se pomodlí Otčenáš za nadcházející školní rok.

Pomůcky

- svíčka
- sirky
- tužka
- lístek (lepicí)
- penál nebo jiný předmět na posílání

2. Kamarádství

Tvořím hezké vztahy s druhými lidmi.

10. září 2023, 23. neděle v mezidobí

Mt 18, 20: „*Neboť kde jsou dva nebo tři shromážděni ve jménu mém, tam jsem já uprostřed nich.*“

Celé evangelium: Mt 18, 21–35

Cíl setkání

Dítě si uvědomuje význam kamarádství. V modlitbě vyjadřuje vděčnost za své kamarády.

Komentář

Člověk je tvor vztahový. Bez funkčních vztahů s druhými lidmi není možné žít. Vytváření blízkých vztahů, které překračují blízké rodinné vazby, je jednou z výzev, které bezpochyby do světa dětí patří. Ježíši záleží na našich vztazích a zve nás k tomu, abychom na nich pracovali, abychom se společně setkávali, pomáhali si a modlili se spolu.

Doprovodný předmět nebo obrázek: les

Příběh

Kde to jsme?

„Holky, já bych dneska podnikl nějaký výlet!“ navrhoval natěšeně Oliver, sotva k nim Klárka doběhla. „Vím o jednom místě, na kterém jsme ještě nebyli. Je sice trochu dál, ale dneska máme dost času, takže se určitě stihneme vrátit do večere.“ Holky nadšeně zamrkaly. „No jasně, tak jdeme!“ vykřikly skoro jednohlasně. Všichni se tedy vydali směrem, kterým Olík ukázal.

Došli k malému lesíku, ve kterém si rádi občas hráli na schovávanou. Tentokrát se v něm ale nezastavili, nýbrž pokračovali až na jeho druhý konec. Tam to ještě neznali, protože lesík byl dost zarostlý a nikdy se jim nechtělo prodírat se houštím. Byli trochu poškrábaní, protože narazili na maliní, ale nevadilo jim to. Zarostlá cesta najednou záhadně skončila u živého plotu. Ten ale vypadal, jako by ho někdo pravidelně zastřihával. Což působilo v houští na konci lesa zvláštně. Děti se tím ale nenechaly

rozhodit. Roztáhly dva upravené keře od sebe a proskočily na druhou stranu do neznámé zahrady.

Nestačily se v ní ale ani rozkoukat. Jakmile se za nimi živý plot zavřel, zachvěla se pod nimi země, podlomily se jim nohy a všichni tři se najednou začali kamsi propadat. „Áááá!“ křičeli zděšeně. Netušili, co se děje.

Když se vše uklidnilo a oni se trochu vzpamatovali, zjistili, že leží v hromadě listí poblíž neznámého potoka. Opatrně se rozkukávali. Postupně si začali ve svém blízkém okolí všimnout poněkud zvláštních věcí. Nebyli si jistí, jestli je nešálí zrak. Nejvíce je zaujala fialová voda v potoce. „Ty jo. Vůbec netuším, kde jsme,“ vydal ze sebe Olík. „Chci vám ale, holky, říct, že s vámi se nebojím. Ať jsme kdekoli, spolu to tady zvládneme a dostaneme se ve zdraví domů. Víím, že se na naše kamarádství můžu spolehnout.“

Jak trávíte čas venku?

Kde se setkáváte s kamarády?

Chodíte do lesa?

Jak se podle vás projevuje kamarádství?

Návrh aktivity

Dnešní povídání bylo o kamarádství, ale kamarády nejdřív musíme dobře poznat. Protože je teprve začátek roku, zkusíme, jestli si už děti pamatují jména všech kamarádů.

Pokud je část dětí nová, můžeme na začátek zařadit aktivitu kartičky, viz <https://www.katechetiolomouc.cz/index.php/2023/06/16/osobni-karticky/>

Kartičky pak vystavíme, během roku je můžeme doplňovat, používat při losování apod.

Hra „Na představování“

Tato hra je určená i pro skupinu dětí, ve které není nikdo nový. Děti i s katechetou stojí v prostoru. Na daný pokyn se otočí k tomu, kdo je jim nejbližší, a navzájem se jeden druhému představí, tj. podají si ruce a řeknou si: „Ahoj, já jsem XY.“ V tu chvíli už si svá jména vyměnili a odchází již se jménem toho druhého. Pak jdou k dalšímu a opět se představí, již svým novým jménem, a po představení odchází opět s dalším novým jménem atd. Katecheta hru po nějaké době ukončí. Sednou si do kruhu a každý nahlásí, s jakým jménem skončil. Často se stane, že některé jméno úplně zmizí, jiné se ztrojnásobí atp.

Po hře může následovat rozhovor o kamarádství nebo o tom, jak se děti při hře cítily, a také o tom, že nemáme na své kamarády zapomínat (pokud nějaké jméno při hře zmizelo) a máme k sobě být navzájem pozorní.

Návrh modlitby

Modlitba je v kruhu, drží se za ruce, stojí. Katecheta se modlí: „*Pane Ježíši, děkujeme Ti, že jsi náš přítel. Ty na nás nikdy nezapomeneš, znáš naše trápení a touhy.*“ (Následuje chvíle ticha na vyslovení osobních proseb.) „*Děkujeme ti za dar kamarádství a svěřujeme pod tvou ochranu naše kamarády.*“ Děti teď mohou říkat jména svých kamarádů. „*Prosíme Tě za kamarády, kteří Tě neznají. Dej se jim, prosím, poznat, Pane Ježíši.*“ Končíme společným pozdravem přátelství – katecheta stiskne ruku sousednímu dítěti, to předá pozdrav dál, až se pozdrav/stisk ruky vrátí katechetovi z druhé strany kruhu. Všichni pak zakončí společným: „Amen!“ a potřesením si spojenýma rukama. Na závěr si děti vylosují předem připravené lístečky se jmény. Čí jméno si vylosovaly, za toho se budou v týdnu modlit. Vysvětlíme dětem, že stačí střelná modlitba. Můžeme to udělat jako tajné losování a na dalším setkání děti hádají, kdo se za koho modlil.

Pomůcky

- lístečky se jmény dětí nebo kartičky viz <https://www.katechetiolomouc.cz/index.php/2023/06/16/osobni-karticky/>
- nádoba na losování

3. Velkorysost

Odpouštím druhým, protože Ježíš mi taky odpouští.

17. září 2023, 24. neděle v mezidobí

Mt 18, 21–22: „*Pane, kolikrát mám odpustit svému bratru, když se proti mně prohřeší? Nejvíc sedmkrát?*“ Ježíš mu odpověděl: „*Neříkám ti nejvíc sedmkrát, ale třeba sedmasedmdesátkrát.*“

Celé evangelium: Mt 18, 21–35

Cíl setkání

Dítě poznává důležitost odpuštění a vyjadřuje svou touhu odpouštět druhým.

Komentář

Důležitost i význam odpuštění není neznámý nikomu, kdo se snaží žít podle křesťanských zásad. I malé dítě se ocitá v mnoha situacích, kdy se může s výzvou odpuštění setkat. Poskytněme mu v takových chvílích prostor k projevení jeho emocí, neznevažujme je a pomozme mu síle odpuštění porozumět, ať už je na straně toho, kdo opouští, nebo toho, kdo na něj čeká. Pro dítě může být významná i událost, která se úhlem pohledu dospělého zdá být malicherná. Může potřebovat čas, aby dokázalo odpustit třeba poničenou hračku.

Doprovodný předmět nebo obrázek: ponožky

Příběh

Špinavé ponožky

Když se pořádně rozkoukali a osmělili se, vstali z měkké listové peřiny a šli se podívat k vodě. Pod fialovou hladinou se míchaly žlutozelené rybky. Chvíli je pozorovali. Odkud potok asi teče? A kam? Neměli tušení. Podél potoka ale vedla prošlapaná stezka. Rozhodli se, že po ní půjdou.

Stezka po chvíli začala být mírně rozbahněná. „Pozor, ať se neumažete,“ varovala Klárka, která razila cestu jako první. Museli dávat opravdu velký pozor na nohy. Snažili se šlapat na kameny, které jim poskytovaly stabilitu. Za Klárkou šel Oliver a poslední Sofie. „Váchová!“ ozvalo se najednou. Klárka s Oliverem se otočili na Sofii, která stála jednou nohou po kotník v bahně. Oli hned zareagoval, podal jí ruku a pomohl jí z toho nadělení ven. Sedli si na trávu, aby si Sofča mohla nohu trochu očistit. Sundala si botu i ponožku.

„Sofie!“ vykřikl najednou Oliver. „Ty máš na sobě moje oblíbené ponožky! Vždyť jsem ti přece říkal, že nemám rád, když si je půjčuješ na ven.“ Olík a Sofi totiž dostali k Vánocům barevné ponožky a občas si je mezi sebou střídali. Oliver ale neměl rád, když si je Sofie brala ven, protože se bál, aby se neponičily. Sofča provinile sklopila oči a špitla: „Promiň.“ Olda zrudl a několikrát se hluboce nadechl. Snažil se svůj hněv překonat. Po chvíli se usmál a řekl: „Nechci se s tebou teď hádat. Odpouštím ti to.“ A pak sestru objal. Oběma se ulevilo.

Nosíte barevné ponožky?

Stalo se vám někdy, že jste se venku zašpinili?

Půjčujete si něco se sourozenci?

Kdo v příběhu projevil velkorysost a jak?

Návrh aktivity

V rozhovoru se dotkneme tématu velkorysosti a odpouštění. Umíme mávnout nad něčím rukou?

Jako zahřívací hru si můžeme dát tu z minulého setkání – „Na představování“. Obměna hry je v tom, že se každý představí např. jako večerníčková postava. Pravidla jsou stejná.

Pokračuje hlavní aktivita. Podle počtu dětí rozdělíme děti do skupin po dvou až čtyřech. Předem si připravíme „problémy“, které mají skupinky vyřešit. Např.: Kamarád se chlubí ostatním, že na něco přišel, ale to já jsem mu to řekl. Spolužačce se moc líbilo moje nové tričko a druhý den přišla do školy ve stejném. Kamarád si půjčil knížku a nevrací ji. Půjčil jsi někomu mobil a jemu spadl na zem atd.

Děti si vyberou/vymyslí téma a mají chvíli na to se spolu domluvit, jak tuto situaci zahrají, a také, jak ji vyřeší. Scénka nemusí dopadnout dobře.

Na závěr si s dětmi povídáme o tom, jak se cítil ten poškozený a jak ten, kdo něco pokazil. Šlo tu situaci vyřešit jinak? Jak to děláte doma? A jak s kamarády? Je dobré druhým odpouštět? A proč ano? A odpouští také někdo nám? (Rodiče, sourozenci, kamarádi, paní učitelka... Postupně chceme dovést děti k tomu, že úplně a zcela nám odpouští jen Hospodin.)

Návrh modlitby

Pokud je skupina zralá a dobře se zná, mohou si děti v kruhu navzájem říct, co je mrzí, že si navzájem udělaly. Jinak před modlitbou napíší na lístek jednu prosbu za odpouštění. Aby byla zachována anonymita, nemusí být tato prosba konkrétní. Např.: „Pane Ježíši, prosím Tě, odpusť mi, že jsem něco slíbila a nesplnila. Odpusť mi, prosím, Pane, že jsem nepomohl doma, i když to byla moje povinnost.“ Lístičky se začátkem modlitby (prosím, odpusť mi...) můžeme připravit předem, abychom urychlili psaní.

Děti sedí u stolu, uprostřed jsou lístky, každý si jeden vylosuje a necháme chvíli na tiché přečtení. Pak zapálíme svíčku a katecheta se modlí: *„Pane Ježíši, děkujeme Ti, že nás máš tak rád, že jsi za nás položil svůj život. Děkujeme Ti, že nám odpouštíš naše viny.“* (Chvilé ticha na uvědomění si svých vin.) *„Prosíme Tě, Pane, ať dokážeme být jako Ty, ať těm, co nám něco provedou, umíme odpustit.“* Následuje postupné čtení proseb na lístečkách. Lístečky můžeme na závěr modlitby spálit. Po přečtení a spálení se pomodlíme Otčenáš.

Pomůcky

- lístečky na prosby za odpuštění
- svíčka
- zápalky
- případně nádoba na pálení lístečků

4. Ochota

Rád dělám to, k čemu mě pozve Ježíš.

24. září 2023, 25. neděle v mezidobí

Mt 20, 2: „Smluvil s dělníky denár na den a poslal je na vinici.“

Celé evangelium: Mt 20, 1–16a

Cíl setkání

Dítě si uvědomuje, že Ježíš ho zve k dobrým věcem. Dokáže uvést příklady, jak s Ježíšem může v rámci svých možností spolupracovat.

Komentář

V evangeliu pán posílá dělníky na svou vinici. V příběhu děti ochotně pomáhají staré paní. Všichni víme, že je důležité umět překonávat svou lenost, ať se nám to daří, nebo ne. Pro děti to může být velmi náročné. Povzbuzujme je k tomu, aby se ochotně nasazovaly pro druhé, i když se jim zrovna nechce. Vysvětlujme jim v konkrétních situacích, proč je to důležité, a pomáhejme jim chápat jejich pocity. V neposlední řadě s nimi můžeme mluvit o ochotě následovat Ježíše a dělat to, k čemu nás zve.

Doprovodný předmět nebo obrázek: dřevěný domeček nebo chaloupka na hraní

Příběh

Chalupa staré paní

Když si Sofi otřela bahno z boty (nebo aspoň to, co otřít šlo), pokračovali v cestě. Ta je dovedla k malému dřevěnému domku. Kouřilo se z komína, takže určitě byl někdo doma. Než stihli zaklepat na dveře, otevřela jim drobná usměvavá paní. Zajiskřily jí oči, jako by věděla, že děti dnes přijdou, a hned je zvala dovnitř. „Dobrý den,“ pozdravily děti nesměle. Než se stihly posadit za masivní dubový stůl, Klárku napadlo, že by mohli milé paní nějak posloužit. „Nechtěla byste s něčím pomoci?“ zeptala se. „Ale ano, budu moc ráda,“ odvětila stařenka. Pomohli jí tedy do světnice nanosit dříví na topení a připravit na stůl. Paní jim pak ohřála teplou bramboračku, kterou s chutí snědli, protože jim notně vyhládlo.

Když dojedli, paní, jako by věděla, co se jim událo, začala povídat: „Máte před sebou dlouhou cestu. Z naší země se jen tak domů nedostanete. Nemůžu vám povědět, co všechno vás čeká, ale bude to velké dobrodružství. Hlavně se nebojte, pomáhejte si a snažte se být tou nejlepší verzí sebe samých.“

Děti si nebyly jisté, jestli rozumí, ale ani se nestihly na nic zeptat, protože paní hned pokračovala: „Nemusíte se bát, že by vás hledali rodiče. Ve vašem světě se totiž zastavil

čas. Můžete u mě zůstat, jak dlouho chcete. Až budete chtít jít dál, pokračujte po pěšině podél potoka a pak přes lávku.“

Děti se na sebe podívaly. Chvilí bylo ticho a Sofča pak špitla: „Tak my bychom teda šli.“ Olík a Klárka přikývli. Paní je tedy vyprovodila ke vchodu. Při loučení dodala: „Kdybyste potřebovali, můžete se vrátit.“ Děti přikývly, poděkovaly a vydaly se na další cestu.

Chodíte rádi na návštěvy?

Kterou polévku máte rádi?

Jste zvyklí pomáhat druhým lidem?

Komu jste naposledy pomohli?

Návrh aktivity

Na uvolnění a zopakování jmen si můžeme zahrát hru k tématu „polévka“.

Hra „Polívka se vaří“ – varianta v místnosti

Děti stojí v kruhu a jedno je uprostřed. V ruce má měkký (plyšový míč) a říká: „Polívka se vaří, maso na talíři, přijde na to, sežere to a bude to...“ a vyvolá jméno jednoho z dětí. Zároveň vyhodí míč rovně nad sebe. Vyvolané dítě se snaží míč chytit. Když ho chytí, vrací se do kruhu k ostatním a znovu vyvolává ten první uprostřed kruhu.

Pokud dítě míč nechytí, vystřídá ve vyvolávání toho uprostřed.

Když katecheta ukončí hru, děti si sednou do kruhu. Nyní v hovoru navážeme na předchozí témata. Daří se vám nový návyk? Má něco společného s dobrým skutkem? Chodíte někdo do Skautu? Plníte jeden dobrý skutek denně? Je těžké pomáhat druhým? Co všechno byste mohli dělat jako dobrý skutek?

Děti si sednou ke stolu a na společný list sepíší nápady na dobré skutky. Plakát mohou dozdobit různými kresbami, nálepkami apod.

Úkoly na další týden: zkusit se nechat inspirovat nápady a mít týden dobrých skutků.

Na příští setkání si přinést hudební nástroj, pokud se na něj děti učí, a noty anebo nějakou sportovní pomůcku, v případě, že dělají nějaký sport.

Další týden mohou děti doplnit další nápady na plakát, který vyvěsíme v učebně.

Návrh modlitby

Všichni sedí v kruhu, uprostřed je vytvořený plakát. Katecheta se modlí: „*Pane Ježíši, děkujeme Ti, že jsi nám dal jeden druhého. Děkujeme Ti, že jsi byl ochotný jít kvůli každému z nás až na kříž. Ty jsi řekl, že jsi v každém z nás. Dej nám, prosím, k pomoci druhým vnímavé srdce a ochotné ruce. Dej, ať si všímáme lidí kolem nás a jsme pohotoví jim pomoci. Pane, dej, ať umíme...*“ a doplní větu nějakým dobrým skutkem: ... děti si posílají plakát a postupně čtou nápady na dobré skutky. Např.: „*Pane, dej ať vidíme opuštěné lidi kolem nás. Pane Bože, dej, ať se nestydíme pomoci starým lidem s těžkou taškou...*“ atp. Na závěr se společně pomodlíme modlitbu Sláva Otci.

Pomůcky

- měkký míč
- velký arch papíru (podle počtu dětí)
- fixy
- pastelky
- lepítka